

kan Udvalget ikke Andet end enstemmig være af den Formening, at Sagen ogsaa bør undersøges, og for saa vidt man maatte komme til den Erkjendelse, at Andragerne have Ret — de ere meget sikke i deres Sag — mener Udvalget, at de ogsaa bør have den Erstatning, der tilkommer dem. Det forekommer ogsaa Udvalget, at det vilde være ret mærkeligt, om baade Andragerne saamange Nar eller flere Nar efter og Byraadet, der, som sagt, kjender Forholdet, begge skulde tage fejl. Under alle Omstændigheder kan man ikke Andet end finde det rigtigt, at det bliver undersøgt, om deres Opfattelse er rigtig, af den Kommission, som man har ønsket. Andragendet under Nr. 10 skal jeg ikke dvæle videre ved, da denne Sag jo egentlig har, om ikke fundet sin Afgjørelse, saa dog er bleven udførlig forhandlet under selve Finantslovens Behandling. De Grunde, som ansøres i Andragendet, ere de samme, saavidt jeg erindrer, som ogsaa dengang vare fremhævede, om det Uheldige i, at det er et Brevsamlingssted i Stedet for en Postexpedition, og at der kan være Grund til, at det bliver en Postexpedition. Disse Grunde ere nævnte i selve Betænkningen, og jeg skal derfor ikke yderligere opholde mig derved. Indstillingen Nr. 11 — Betænkningen Nr. 39 — angaaende en Gaardeier i Gjesdesby paa Falster, som mener, at han har lidt meget ved forskellige Stormfloder og sidst ved, at man har taget hans Eiendom og udeluftet ham fra Afgang til Havet ved et Dige, som er bleven opført, hvorved man har affaaet ham fra at søge hans Næring ved Fiskeri, hvad han siger, han tidligere har gjort. Han har fremdeles Afgang til Havet, men den er ikke derfor hans Eiendom, og han kan ikke benytte den til sit Fiskeri. Han foreslaar nu, som det vil ses af Betænkningen, at Staten skulde overtage hans Eiendom, da han siger, at han er kommen saaledes i Knibe, at han nu ikke længere kan betale, hvad han skal, efter de uheldige Omstændigheder, som have ramt ham. Udvalget kan naturligvis ikke mene, at Staten skulde give sig til at være Gaardeier paa Falster, det er ikke i den Henseende, at man foreslaar Andragendet henvist til Ministeren; det er altsaa ikke hans Ønske paa dette Punkt, Udvalget ønsker opfyldt, men vel at det Forhold, som han omtaler, maa blive undersøgt. Han har henvendt sig til Ministeren, men Ministeren har ladet det bero ved, hvad Digebestyrelsen og Digekommissionen have erklæret. Det forekommer dog Udvalget, at det, han ansøger, for saa vidt det maatte forholde sig rigtigt, kunde tale til Gunst for, at han fik Erstatning, hvorfor ogsaa Andragendet foreslaas henvist til Indenrigsministeren. — Ved det sidste Indstillingspunkt under Nr. 15 er uregtelig baade Andragendet og Indstillingen af dem, der nu ere til Forhandling, det, der har størst Interesse, idet det jo er af almen Art. Disse Kreaturhandlere tilligemed Kolonialhandlende i Ringkjøbing oplyse nemlig i deres Andragende, at de alene kunne

sende Kreaturer sydpaa med Toget Kl. 9¹/₂ om Formiddagen. Der kommer vel Tog senere, blandt Andet Kl. 4¹/₂ Eftermiddag, med hvilket de, saavidt jeg husker, ogsaa tidligere have kunnet sende dem, men dette er ikke mere tilfældet. Dels er Kl. 9¹/₂ om Formiddagen for tidligt for dem, saa de ere nødt til at modtage deres Kreaturer Dagen forveien, hvilket allerede er noget befofosteligt, men dernæst kommer det Næste til, og det er dette, at naar de sende dem Kl. 9¹/₂, skulle de ligge over i Vandrup; Toget er ikke gennemgaaende til Hamborg. Derfor indtræffer det Særsyn, at man fra Skive kan samme Dag sende sine Kreaturer bort saaledes, at de komme 24 Timer tidligere til Hamborg end fra den mere sydligt beliggende Station Ringkjøbing. Vel kunne Kreaturhandlerne sende deres Kreaturer Nord paa samme Dag, altsaa naar man kommer Nord for Ringkjøbing, kan man faae dem med det gennemgaaende Tog fra Skive, men det er dog noget besynderligt, at man skal sende Kreaturer Nord paa til en længere fraliggende Station for at faae dem sendt Syd paa, for ikke at tale om de Beføstninger, der er forbundne dermed. Det er utvivlsomt, at dette Forhold er skadeligt og ogsaa kan forarsage Tab for selve Jernbanen, og under alle Omstændigheder forarsager dette overflødige Beføstninger. Dette Andragende er støttet af 6 andre Andragender, der medfølge det som Bilag fra 7 Sogne, undertegnede af 7 Kommunalbestyrelser i Sogne, der ligge Syd for. De sige, at det forholder sig ganske rigtigt, hvad der er sagt i Andragendet. Deres Andragender gaa tillige ud paa at oplyse, at Toget til Ringkjøbing Syd fra først kommer til Ringkjøbing Kl. 12 Middag, hvilket er meget for sildigt for Sognene Syd for Ringkjøbing. Derved lider Banen uregtelig et Tab, idet vistnok Mange, som ellers vilde tage med Toget, kjøre eller paa anden Maade befordre sig til Byen. Det er derfor deres Ønske, at der maatte gaa et Tog tidligere til Ringkjøbing. Nu gaar der imidlertid senere paa Dagen, saa vidt jeg husker, Kl. 6¹/₂ og 8 Tog Syd fra til Ringkjøbing, af hvilke det ene, Godstoget, overnatter der, og det er dette, som om Morgenen gaar Syd paa Kl. 9¹/₂, med hvilket man forsender Kreaturer. Det Hele kunde formentlig rettes baade for Omegnens Beboere og Kreaturhandlerne derved, at det ene Tog overnattede i Varde, nemlig Toget Kl. 6¹/₂, Godstoget, og først om Morgenen gik til Ringkjøbing, med hvilket Tog Beboerne da kunde tage til Byen i ordentlig Tid. Dernæst kunde Toget komme tilbage istedetfor Kl. 9¹/₂ henved Middagstid, hvilket vilde være en passende Tid for Kreaturhandlerne og de øvrige Forsendere til at sende deres Gods og Kreaturer bort. Jeg er nogenslunde bekjendt med Forholdene paa denne Egn, og jeg kan ikke Andet end indrømme, at den nuværende Ordning er i høj Grad generende og til Tab for de Paagjældende og sikkert ogsaa til Tab for Statskassen eller for Jernbanen, om man vil,